

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

106. Conspiratio Pontificum & Pharis[a]eorum ad interficiendum Iesum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
			Ies⁹ ergo rursum fremēs in semetipso, ve nit ad monumētū. erat autē spelūca & la pis supposit⁹ erat ei. Ait Iesus, Tollite la pidē. Dicit ei Martha soror eius quimor tuus fuerat, Dñe, jā fœtet, quatri duanuſ est enim. Dicit ei Iesus, Nōnne dixi tibi quoniā si credideris, videbis gloriā dei? Tulerūt ergo lapidē. Iesus autem eleua tis rursum oculis, dixit, Pater, gratias a go tibi quoniā audisti me. ego autē scie bam quia semper me audis, sed propter populū qui circumstat, dixi, vt credant quia tu me misisti. Hæc cū dixisset, voce magna clamauit, Lazare, veni foras. Et statim prodiit qui fuerat mortuus, liga tus pedes & manus institis, & facies il lius sudario erat ligata. dixit eis Iesus, Solute eum, & finite abire. Multiergo ex Iudeis qui venerant ad Mariā & Mar tham, & viderant, quæ fecit Iesus, credi derunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisæos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus.* 106.

C A P. 106. Conspiratio Pontificum & Pharisaorum ad interficien
dum Iesum. Iohann. 11.* 105.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes
			Collegerunt ergo Pontifices & Phari sæi cociliū, & dicebāt, Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimitt imus eum sic, omnes credēt in eum: & venient Romani, & tollent nostrū locū & gentem. Vnus autem ex ipsis Cai phas nomine, cū esset Pontifex anni il lius, dixit eis, Vos nescitis quicquā, nec cogitatis, quia expedit nobis, vt vñus moriatur homo pro populo, & nō tota gens percat. Hoc autem à se metipso nō dixit.

T 2 dixit.

S. Matthæus S. Marcus. S. Lucas.

S. Iohannes.

dixit: sed cùm esset pontifex anni illius, prophetauit quòd Iesus moriturus era pro gente: & non tantum pro gente sed ut filios Dei, qui erant dispersi, cōgregaret in vnū. Ab illo ergo die cogitauerunt interficerent eum. Iesus ergò iam nō in palā ambulabat apud Iudeos, sed abiit in regionem iuxta desertum in ciuitate quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cū discipulis suis. Proximū autem erat Pascha Iudeorum: & ascenderunt multi Ierosolymam de regione antea Ierosolymam, ut sanctificarent seipso. Querebant ergo Iesum; & colloquebantur ad inuenientem, in templo stātes. Quid putatis, qui non venit ad diem festum? Dederat enim Pontifices & Pharisei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, & apprehendant eum.* 112.

C A P. 107. Mortem suam discipulis prædicavit Iesus, & occasione petitionis matris filiorum Zebedei docet discipulos, quòd non ostensione dominij, sed officio ministerij debeant esse maiores. Matth. 20.* 104.

Mat. 10.* 103. Luc. 18.* 103.

S. Matthæus.

ET ascēdens Ierosolymā, ait sūpsit duodeci discipulos sc̄erō, & ait illis, Ecce ascēdimus Ierosolymā & filii hoī tradetur prīcipibus sa-

S. Marcus.

Rant autem in via ascēdentes Ierosolymam: & præcedebat illos Iesus, & stupebant: & sequentes timebant. Et assumens iterū duodecim, cœpī illis dicere quæ essent ei eventura. Quia ecce ascēdimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur prīcipibus sacerdotum, & scribis, & seniōribus, & damnabunt eum morte, & tra-

S. Lucas.

Ssum psit autē Iesus duodecim, & ait illis, Ecce ascēdimus Ierosolymam, & illudēt ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficien t eum, & tertia die resurget. Et accedunt ad eum Iacobus & Iohannes

S. Iohannes.

A om-